

Роман ГАВРІК,
доцент кафедри
конституційного, адміністративного та міжнародного права
Національна академія Державної прикордонної служби
України імені Б. Хмельницького,
м. Хмельницький, Україна
ORCID ID 0000-0003-1557-0594
gavrik.roman@gmail.com

Артем СІВЕР,
слухач 123з навчальної групи
Національна академія Державної прикордонної служби
України імені Б. Хмельницького,
м. Хмельницький, Україна
ORCIDID 0000-0002-5341-4907
lawyer-r@ukr.net

ОСОБЛИВОСТІ ВИРІШЕННЯ СПРАВ ЩОДО ЗАТРИМАННЯ І ПРИМУСОВОГО ВИДВОРЕННЯ ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА ЗА УЧАСТЮ СЛУЖБОВИХ ОСІБ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

В даній науковій статті автором розкрито порядок провадження у справах про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства або затримання з цією метою, підстави для задоволення адміністративного позову про це та для відмови у його задоволенні. На підставі проведеного аналізу, автор робить висновок про те, що примусове видворення іноземців та осіб без громадянства є правовим наслідком порушення ними законодавства з прикордонних питань, яке реалізується органами охорони державного кордону або міграційної служби на підставі судового рішення, яке приймається на основі відповідного адміністративного позову. Як свідчить правова доктрина та судова практика підставами для примусового видворення є: наявність законів, які передбачають адміністративне видворення або вчинення адміністративного проступку, який грубо порушує правопорядок, тобто: невиконання в установлений строк без поважних причин рішення про примусове повернення; якщо є обґрунтовані підстави вважати, що іноземець або особа без громадянства ухилятимуться від виконання такого рішення, в тому числі: перебування на території України без правових підстав; спроба незаконного перетинання державного кордону, поза встановленого пункту пропуску, відсутність документів, що дають право на в'їзд в Україну та виїзд з України; відсутність документів, які надають право на виїзд з України; відсутність родичів в Україні; відкритий намір незаконним шляхом потрапити до країни; відсутність коштів для придбання проїзних документів. Умовами, за яких неможливо ідентифікувати іноземця чи особу без громадянства, забезпечити примусове видворення чи реадмісію особи, що є підставою для затримання особи є: відсутність співпраці з боку іноземця або особи без громадянства під час процедури його ідентифікації; неохочення інформації з країни громадянської належності іноземця або країни походження особи без

громадянства чи документів, необхідних для ідентифікації особи. Щодо даного питання автором проаналізована судова практика.

Ключові слова: примусове видворення; іноземець; особа без громадянства; адміністративне судочинство.

1. ВСТУП

Постановка проблеми. Відповідно до ст. 55 Конституції України права і свободи людини і громадянина захищаються судом, кожен має право оскаржити в суді рішення, дії або бездіяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб. Реалізація даного конституційного права відбувається як громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, так і юридичними особами (в коло яких входять також органи державної влади) зокрема з питань оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень, реалізації органом влади своїх владних повноважень, захисту в суді під час розгляду адміністративної справи інтересів держави.

Загальні та спеціалізовані суди, реалізуючи надані їм повноваження із розгляду і вирішення спорів щодо оскарження фізичними та юридичними особами рішень, дій, бездіяльності суб'єктів владних повноважень, захисту їх інтересів у адміністративному судочинстві, реалізації органами державної влади наданих їм законом повноважень через звернення до загального або спеціалізованого суду, захисту інтересів держави у судочинстві відповідного виду. Такими справами є зокрема справи щодо оскарження накладених службовими особами Державної прикордонної служби України адміністративних стягнень за порушення законодавства з прикордонних питань, оскарження дій чи бездіяльності під час провадження у справах про адміністративні правопорушення або роботи із іноземцями або особами без громадянства, що порушили правила перетину державного кордону або правила перебування в Україні, щодо оформлення земельних ділянок у прикордонній смузі, щодо участі Державної прикордонної служби України у справах щодо відносин публічної служби та захисту інтересів держави у цих справах, реалізація адміністративно-юрисдикційних повноважень Державної

прикордонної служби України. Остання категорія справ стосується питань: примусового видворення іноземців та осіб без громадянства за межі України (абз. 3 п. 3 ч. 1 ст. 20, ст. 288 Кодексу адміністративного судочинства України), продовження строку затримання іноземців або осіб без громадянства з метою їх ідентифікації та (або) забезпечення примусового видворення за межі території України (абз. 4 п. 3 ч. 1 ст. 20, ст. 289 Кодексу адміністративного судочинства України), затримання іноземців або осіб без громадянства до вирішення питання про визнання їх біженцями або особами, які потребують додаткового захисту в Україні (абз. 5 п. 3 ч. 1 ст. 20, ст. 289 Кодексу адміністративного судочинства України), затримання іноземців або осіб без громадянства з метою забезпечення їх передачі відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію (абз. 6 п. 3 ч. 1 ст. 20, ст. 289 Кодексу адміністративного судочинства України) [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Процесуальні аспекти розгляду справ в порядку адміністративного судочинства в науковій літературі розглядалися великою кількістю науковців, зокрема, С. В. Білугою, Р. В. Ватаманюком, П. В. Вовком, О. С. Духневичем, А. В. Кишинським, І. С. Козій, Д. В. Лученком, А. О. Неугодніковим, Н. Писаренком, В. Пчеліним, М. І. Смоковичем. На рівні дисертаційних досліджень зазначені питання піднімалися на рівні дисертаційних досліджень О. В. Джабурія, В. Б. Русанової, М. І. Труш. Що стосується питань примусового видворення, в тому числі судового вирішення питань про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства або затримання з цією метою, ці питання стали предметом наукового дослідження таких науковців, як О. М. Бандурка, І. Л. Гула, Н. П. Демчик, Є. Є. Додіна, В. В. Зуй, В. О. Коваль, О. В. Кузьменко, Я. П. Павлович-Сенета, В. І. Палько, О. І. Савченко, М. М. Тищенко, Ю. В. Христова та інших. В той же час, комплексного дослідження цього питання саме в аспекті аналізу судової практики практично не проводилося.

Мета статті. Метою наукової статті є розкриття особливостей судового вирішення справ про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства

або про затримання з цією метою, а також викладення прикладних проблем, які виникають у цій сфері за участю службових осіб Державної прикордонної служби України та Державної міграційної служби.

2. РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Відповідно до Конституції України іноземці та особи без громадянства, які на законних підставах перебувають в Україні, наділені такими самими правами та обов'язками, як і громадяни України. Держава перебування вправі встановлювати умови «законності» перебування іноземців та осіб без громадянства на її території, у зв'язку з чим перебування визнається законним до того часу, поки особа виконує ці умови. За настання певних підстав у відповідних випадках до іноземців або осіб без громадянства можуть застосовуватися примусові заходи видворення за межі України. Правовою підставою здійснення примусового видворення є вимога ст. 30 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», відповідно до якої примусове видворення може бути застосовано, якщо іноземець або особа без громадянства не виконали в установленій строк без поважних причин рішення про примусове повернення або якщо є обґрунтовані підстави вважати, що іноземець або особа без громадянства ухилятимуться від виконання такого рішення, органи Державної міграційної служби України, органи Служби безпеки України, а щодо іноземців та осіб без громадянства, які затримані ними у межах контрольованих прикордонних районів під час спроби або після незаконного перетинання державного кордону України – і органи охорони державного кордону можуть подати адміністративний позов про примусове видворення таких осіб та їх передачу прикордонним органам суміжної держави.

Порядок примусового видворення, своєю чергою, передбачає: виявлення порушника, поміщення його в пункт тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають на території України, документальне оформлення примусового видворення, подальше супроводження іноземця до пункту пропуску через державний кордон України

чи до країни походження. Видворення іноземців та осіб без громадянства з території України здійснюється виключно на підставі постанови адміністративного суду [2, с. 254]

Іноземці та особи без громадянства, які не мають законних підстав для перебування на території України, затримані в установленому порядку та підлягають примусовому видворенню за межі України, у тому числі прийняті відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію, розміщуються в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, протягом строку, необхідного для їх ідентифікації та забезпечення примусового видворення (реадмісії) за межі України, але не більш як на вісімнадцять місяців.

У разі звернення особи під час її перебування в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, вона продовжує перебувати в зазначеному пункті до остаточного прийняття рішення за заявою.

Враховуючи, що рішення про видворення іноземця та особи без громадянства є правовим актом індивідуальної дії, воно підлягає оскарженню до адміністративного суду за місцем проживання (перебування, знаходження) позивача (ч. 1 ст. 25 Кодексу адміністративного судочинства України).

Відповідно до ст. ст. 32 і 33 Кодексу адміністративного судочинства України справи цієї категорії розглядаються та вирішуються суддею одноособово. При розгляді даної категорії справ суди повинні ретельно перевіряти підстави видворення іноземця – чи вони обґрунтовані та доцільні, чи не порушують його прав і свобод.

При розгляді справи даної категорії, якщо особа не володіє українською мовою, згідно з ч. 4 ст. 15 та ч. 2 ст. 71 Кодексу адміністративного судочинства України ухвалою суду до участі у справі допускається перекладач за клопотанням особи, яка бере участь у справі, або призначається з ініціативи суду. Суд забезпечує особі перекладача, якщо дійде висновку, що особа

внаслідок неспроможності оплатити послуги перекладача буде позбавлена судового захисту.

Відповідно до ст. 288 Кодексу адміністративного судочинства України позовні заяви іноземців та осіб без громадянства щодо оскарження рішень про їх примусове повернення в країну походження або третю країну, а також позовні заяви центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, його територіальних органів і підрозділів, органів охорони державного кордону або Служби безпеки України про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства за межі України подаються до місцевого загального суду як адміністративного суду за місцезнаходженням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері міграції, його територіальних органів і підрозділів, органів охорони державного кордону чи Служби безпеки України або за місцезнаходженням пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні зі звільненням від сплати судового збору.

Зазначена категорія адміністративних справ розглядається судом за обов'язкової участі сторін у десятиденний строк з дня подання позовної заяви [1].

При розгляді справ про примусове видворення іноземців та осіб без громадянства з України суд, з наведенням аргументованих підстав, відповідно до ч. 2 ст. 371 Кодексу адміністративного судочинства України може звернути до негайного виконання постанову про примусове видворення іноземця чи особи без громадянства.

Слід зазначити, що законодавством передбачений судовий порядок примусового видворення іноземців чи осіб без громадянства, однак заборона в'їзду на територію України в судовому порядку законодавством не передбачена. При цьому рішення правоохоронних органів як суб'єктів владних повноважень про заборону в'їзду на територію України іноземцям може бути оскаржене до окружного адміністративного суду.

Якщо говорити про основні підстави для задоволення адміністративного позову про примусове видворення іноземця або особи без громадянства, то як зазначає І. Л. Гула, такими підставами є: наявність законів, які передбачають адміністративне видворення або вчинення адміністративного проступку, який грубо порушує правопорядок, тобто: а) невиконання в установлений строк без поважних причин рішення про примусове повернення; б) якщо є обґрунтовані підстави вважати, що іноземець або особа без громадянства ухилятимуться від виконання такого рішення, крім випадків затримання іноземця або особи без громадянства за незаконне перетинання державного кордону України поза пунктами пропуску через державний кордон України та їх передачі прикордонним органам суміжної держави[3, с. 253]

З іншого боку, якщо звернутися до судової практики, то можна простежити й інші підстави для примусового видворення іноземців та осіб без громадянства.

Так, в рішенні Новозаводського районного суду міста Чернігова, що ухвалене 22 січня 2018 року у адміністративній справі за позовом Чернігівського прикордонного загону Північного регіонального управління Державної прикордонної служби України до громадянина Туркменістану – ОСОБА_2 (ОСОБА_2) про примусове видворення за межі території України, підставою для прийняття позитивного рішення про примусове видворення особи стали дії ОСОБА_2, які виразилися у незаконному перетині державного кордону при в'їзді до України, перебування на території України без правових підстав, в спробі незаконного перетинання державного кордону між Україною та Республікою Білорусь, поза встановленого пункту пропуску, відсутність документів, що дають право на в'їзд в Україну та виїзд з України, свідчать про наявність обґрунтованих підстав вважати, що громадянин Туркменістану ОСОБА_2 (ОСОБА_2), ІНФОРМАЦІЯ_1 ухилятиметься від виконання рішення про примусове повернення в установлений строк, а тому наявні підстави визначені ст. 30 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без

громадянства» для примусового видворення за межі території України і задоволення адміністративного позову [4].

В іншій справі Першотравневого районного суду міста Чернівців від 20 грудня 2017 року у адміністративній справі за позовом Чернівецького прикордонного загону до громадянки ОСОБА_3 Соціалістичної Республіки В'єтнам ОСОБА_4 про примусове видворення підставами вважають, що відповідач буде ухилятися від виїзду були визнані: відсутність документів, які надають право на виїзд з України, відсутність родичів в Україні, відкритий намір незаконним шляхом потрапити до країн Європейського Співтовариства, відсутність коштів для придбання проїзних документів [5].

Личаківський районний суд міста Львова у своєму рішенні від 16 січня 2018 року за адміністративним позовом Львівського прикордонного загону Західного регіонального управління Державної прикордонної служби України до громадянина ОСОБА_4 ОСОБА_5 Бангладеш МД ОСОБА_3 Собел про примусове видворення іноземця за межі території України та його затримання з метою забезпечення примусового видворення виділяє власні підстави, які на його думку свідчать про необхідність застосування процедури примусового видворення: відповідач не має законних підстав для перебування на території України, існує ризик перешкоджання видворенню за межі території України, оскільки в останнього відсутні документи, що дають право на виїзд з України [6].

Відповідно до ст. 289 Кодексу адміністративного судочинства України за наявності обґрунтованих підстав вважають, що іноземець або особа без громадянства, стосовно якої подано адміністративний позов про примусове видворення, ухилятиметься від виконання рішення про її примусове видворення, перешкоджатиме проведенню процедури видворення чи реадмісії відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію або якщо існує ризик її втечі, а так само у разі відсутності в іноземця або особи без громадянства, яка вчинила порушення законодавства України з прикордонних питань або про правовий статус іноземців, документа, що дає право на виїзд з

України, органом Державної міграційної служби України, органом охорони державного кордону або Служби безпеки України подається до місцевого загального суду як адміністративного суду за місцезнаходженням цих органів (підрозділів) або за місцезнаходженням пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, позовна заява про затримання іноземця або особи без громадянства з метою ідентифікації та (або) забезпечення видворення за межі території України або затримання з метою забезпечення передачі особи відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію [1].

Строк затримання іноземців та осіб без громадянства в пунктах тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, становить шість місяців. За наявності умов, за яких неможливо ідентифікувати іноземця або особу без громадянства, забезпечити примусове видворення чи реадмісію особи у зазначений строк або прийняти рішення за заявою про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, цей строк може бути продовжений, але не більш як на вісімнадцять місяців.

Про продовження строку затримання не пізніше як за п'ять днів до його закінчення орган (підрозділ), за клопотанням якого затримано іноземця або особу без громадянства, кожні шість місяців подає відповідний адміністративний позов. У такому позові зазначаються дії або заходи, що вживалися органом (підрозділом) для ідентифікації іноземця або особи без громадянства, забезпечення виконання рішення про примусове видворення (реадмісію) або для розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

Умовами, за яких неможливо ідентифікувати іноземця чи особу без громадянства, забезпечити примусове видворення чи реадмісію особи, є:

1) відсутність співпраці з боку іноземця або особи без громадянства під час процедури його ідентифікації;

2) неодержання інформації з країни громадянської належності іноземця або країни походження особи без громадянства чи документів, необхідних для ідентифікації особи.

Розгляд вище визначених питань здійснюється судом за обов'язкової участі сторін у день подання відповідної позовної заяви. Розгляд справ про продовження строку затримання іноземця або особи без громадянства може проводитися у режимі відеоконференції, у тому числі з трансляцією з іншого приміщення, що знаходиться поза межами приміщення суду, в порядку, визначеному цим Кодексом [1].

Апеляційні скарги на судові рішення в адміністративних справах, визначених цією статтею, можуть бути подані в десятиденний строк із дня їх проголошення. Суд апеляційної інстанції розглядає справу у десятиденний строк після закінчення строку на апеляційне оскарження з повідомленням учасників справи.

На час апеляційного оскарження іноземці або особи без громадянства, у яких відсутні документи, що дають право на виїзд з України, продовжують утримуватися у спеціально обладнаних для цих цілей приміщеннях органів (підрозділів) охорони державного кордону чи Служби безпеки України або в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні.

Якщо проаналізувати судову практику із даної категорії спорів, можна прослідкувати наступне.

Зокрема, в рішенні Ківерцівського районного суду Волинської області, ухваленого 4 січня 2018 року за адміністративним позовом Львівського прикордонного загону Західного регіонального управління Державної прикордонної служби України до громадянина Республіки Бангладеш ОСОБА_2 про продовження строку затримання з метою ідентифікації та забезпечення примусового видворення іноземця, який підлягає примусовому видворенню за межі України було встановлено, на момент розгляду справи від Департаменту консульської служби Міністерства закордонних справ України

не одержано інформації громадянської належності або країни походження затриманої особи, та необхідних для ідентифікації його особи, останній не співпрацює із позивачем для забезпечення його ідентифікації, суд вважає за необхідне, з метою надання можливості забезпечити примусове видворення відповідача та виконання судового рішення, адміністративний позов задовольнити та продовжити строк затримання громадянина Республіки Бангладеш ОСОБА_2 в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні [7].

У рішенні Новозаводського районного суду міста Чернігова від 11 січня 2018 року у справі за адміністративним позовом ОСОБА_5 прикордонного загону Північного регіонального управління Державної прикордонної служби України до особи, яка назвалась громадянином ОСОБА_6 Республіки ОСОБА_7 Рухул Каббо про продовження строку затримання з метою ідентифікації та забезпечення примусового видворення, зазначено, що зважаючи на те, що свідоцтво про народження не є документом, який дозволяє провести ідентифікацію іноземця, на момент розгляду справи, інформація з країни громадянської належності іноземця або країни походження особи без громадянства чи документи, необхідні для ідентифікації особи, не надійшла, суд вважає за необхідне продовжити строк затримання РухулКаббо в пункті тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні [8].

Однією із причин, які заважали провести ідентифікацію іноземця, відповідно до рішення Мукачівського районного суду Закарпатської області від 17 січня 2018 року умовами, за яких неможливо ідентифікувати іноземця чи особу без громадянства, забезпечити примусове видворення чи реадмісію особи, була відсутність співпраці з боку іноземця або особи без громадянства під час процедури його ідентифікації. Так, відповідно до копії Листа №04-02/47 наданого директором Волинського пункту тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні ОСОБА_12 від 17 січня 2018 року, вказані особи – іноземці Мукачівським прикордонним

загоном, категорично відмовились заповнювати анкети для встановлення їх громадянської приналежності та повертатись на Батьківщину мотивуючи це загрозою їх життю і здоров'ю [9].

Якщо ж аналізувати підстави для відмови у задоволенні адміністративного позову органу Державної прикордонної служби України про примусове видворення особи або про її затримання, слід зазначити про наступні:

- наявність наміру в іноземця звернутися за захистом до України;
- неприйняття рішення про примусове видворення іноземця із наданням строку добровільного виконання цього рішення в порядку ст. 26 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», тобто недотримання встановленого законодавством порядку видворення іноземців і осіб без громадянства з території України;
- непідтвердження особи, яка підлягає примусовому видворенню, та країни його походження будь-якими документами, крім усних показів, у зв'язку з чим неможливо оцінити ризик відповідача стати жертвою жорсткого поводження та потреб міжнародного захисту;
- іноземцю не було надано достатньо часу для виконання рішення про примусове повернення, яке має передувати рішення про примусове видворення, оскільки адміністративний позов про примусове видворення було подано до суду в день винесення рішення про примусове повернення;
- відсутність належного перекладу під час затримання іноземця;
- ненадання правової допомоги особі при затриманні, а також надання іноземцю під час затримання перекладач з англійської мови, якою він не володіє, у зв'язку із цим немає даних про те, що відповідач отримав належне роз'яснення правових наслідків невиконання рішення про примусове повернення іноземця або особи без громадянства;
- неврахування фактів переслідування іноземця на батьківщині, ситуації в країні походження особи та дійсних причин її еміграції [10, с. 3-8].

3. ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

На підставі вище викладеного дослідження можна прийти до таких висновків. Примусове видворення іноземців та осіб без громадянства є правовим наслідком порушення ними законодавства з прикордонних питань, яке реалізується органами охорони державного кордону або міграційної служби на підставі судового рішення, яке приймається на основі відповідного адміністративного позову. Як свідчить правова доктрина та судова практика підставами для примусового видворення є: наявність законів, які передбачають адміністративне видворення або вчинення адміністративного проступку, який грубо порушує правопорядок, тобто: невиконання в установлений строк без поважних причин рішення про примусове повернення; якщо є обґрунтовані підстави вважати, що іноземець або особа без громадянства ухилятимуться від виконання такого рішення, в тому числі: перебування на території України без правових підстав; спроба незаконного перетинання державного кордону, поза встановленого пункту пропуску, відсутність документів, що дають право на в'їзд в Україну та виїзд з України; відсутність документів, які надають право на виїзд з України; відсутність родичів в Україні; відкритий намір незаконним шляхом потрапити до країни; відсутність коштів для придбання проїзних документів.

За наявності обґрунтованих підстав вважати, що іноземець або особа без громадянства, стосовно якої подано адміністративний позов про примусове видворення, ухилятиметься від виконання рішення про її примусове видворення, перешкоджатиме проведенню процедури видворення чи реадмісії відповідно до міжнародних договорів України про реадмісію або якщо існує ризик її втечі, а так само у разі відсутності в іноземця або особи без громадянства, яка вчинила порушення законодавства України з прикордонних питань або про правовий статус іноземців, документа, що дає право на виїзд з України, можливе затримання такої особи строком на шість місяців на підставі задоволеного судом адміністративного позову. Строк такого затримання може бути продовжений в судовому порядку на підставі відповідного судового рішення, за наявності умов, за яких неможливо ідентифікувати іноземця або

особу без громадянства, забезпечити примусове видворення особи у зазначений строк. Умовами, за яких неможливо ідентифікувати іноземця чи особу без громадянства, забезпечити примусове видворення чи реадмісію особи, є: відсутність співпраці з боку іноземця або особи без громадянства під час процедури його ідентифікації; неодержання інформації з країни громадянської належності іноземця або країни походження особи без громадянства чи документів, необхідних для ідентифікації особи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кодекс адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року (в редакції Закону від 3 жовтня 2017 року, зі змінами та доповненнями). *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 48. Ст. 436.
2. Демчик Н. Правове регулювання застосування примусового повернення і примусового видворення іноземців та осіб без громадянства. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Юридичні науки*. 2017. № 861. С. 252-256
3. Гула І. Л. Примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства як захід адміністративного примусу. *Порівняльно-аналітичне право*. 2018. № 4. С. 252-255. URL: http://pap.in.ua/4_2018/72.pdf.
4. Постанова Новозаводського районного суду міста Чернігова від 22 січня 2018 року у справі № 751/218/18. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71699293>.
5. Постанова Першотравневого районного суду міста Чернівців від 20 грудня 2017 року у справі № 725/5750/17. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71187859>.
6. Постанова Личаківського районного суду міста Львова від 16 січня 2018 року у справі № 463/311/18. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71603252>.
7. Постанова Ківерцівського районного суду Волинської області від 4 січня 2018 року у справі № 158/11/18. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71448708>.
8. Постанова Новозаводського районного суду міста Чернігова від 11 січня 2018 року у справі № 751/87/18. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71618425>.
9. Постанова Мукачівського міськрайонного суду Закарпатської області від 17 січня 2018 року у справі № 303/249/18. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71648081>.
10. Національна судова практика розгляду спорів щодо примусового видворення на користь осіб 2011-2017. Представництво УВКБ ООН в Україні. URL: <http://unhcr.org.ua/attachments/article/51/CourtExpulsionDecisionsU173.doc>

Havrik Roman, Siver Artem. Peculiarities of Resolution of Crimes on the Detention and Forced Disposal of Foreigners and Persons Without Citizenship With the Participation of Official Personnel Offices

In this scientific article, the case involved the compulsory appearance of aliens and non-nationals, or leaves behind that party to satisfy the administrative service of what to do for their people. In his opinion, the author has revealed that he attracts the appearance of foreigners and non-citizens, the Orthodox ones demand that those who worked with

foreign issues should be actually used by the authorities, which could be used in a radical way, and may have been used in service decisions, and, apparently, requires sufficient service. Considers that legal doctrine and jurisprudence implements, for compulsory purposes, the applicable: lawful laws that execute administrative acts, or follow the administrative procedure that informs the group about law enforcement, mandatory: failure to comply with the prescribed deadline without valid reasons return; we can justify our actions, which are sometimes German or stateless, evading the decision, before: staying in Ukraine without legal grounds; an attempt at a secure border crossing, to set a fixed checkpoint, to retain the documents that have the right of entry and exit from Ukraine; availability of documents that entitle eyelashes from Ukraine; presence of relatives in Ukraine; open own fact used for the country; save your proposals for saving travel documents. Conditions for which it is not possible to identify a foreign or stateless person, follow the specimen of the type or real personality that is popular for the person to be: an interlocutor with his / her international or stateless person when identifying him / her; Information about a foreign national or a stateless country or required to identify one. What is the issue the author analyzes the case law.

Keywords: expulsions; foreigners; a stateless person; stagnation, administrative proceedings.

References

1. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy(2017) vid 6 lypnia 2005 roku (v redaktsii Zakonu vid 3 zhovtnia 2017 roku, zi zminamy ta dopovnenniamy). [Code of Administrative Procedure of Ukraine of 6 July 2005 (as amended by the Law of 3 October 2017, as amended)] *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy* [Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine]. 2017. No 48. P. 436.[In Ukrainian]
2. Demchyk N. (2017) *Pravove rehuliuвання zastosuvannya prymusovoho povernennia i prymusovoho vydvorennia inozemtsiv ta osib bez hromadianstva* [Legal regulation of the use of forced return and forced expulsion of foreigners and stateless persons]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnik»* [Bulletin of the National University "Lviv Polytechnic"]. Law. 2017. No 861. Pp. 252-256 [In Ukrainian].
3. Hula I. L. (2018) *Prymusove vydvorennia z Ukrainy inozemtsiv ta osib bez hromadianstva yak zakhid administratyvnoho prymusu* [Forced expulsion of foreigners and stateless persons from Ukraine as a measure of administrative coercion]. *Porivnialno-analitychnepravo* [Comparative analytical law]. 2018. No 4. Pp. 252-255. URL: http://pap.in.ua/4_2018/72.pdf. [In Ukrainian]
4. Postanova (2018) *Novozavodskoho raionnoho sudu mista Chernihova vid 22 sichnia 2018 roku u spravi № 751/218/18* [Resolution of the Novozavodsk District Court of Chernihiv of January 22, 2018 in Case No. 751/218/18]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen* [The only state register of court decisions]. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71699293>. [In Ukrainian]
5. Postanova (2017) *Pershotravnevoho raionnoho sudu mista Chernivtsiv vid 20 hrudnia 2017 roku u spravi № 725/5750/17* [Resolution of the May Day District Court of Chernivtsi of December 20, 2017 in Case No. 725/5750/17]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen* [The only state register of court decisions]. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71187859>. [In Ukrainian]
6. Postanova (2018) *Lychakivskoho raionnoho sudu mista Lvova vid 16 sichnia 2018 roku u spravi № 463/311/18* [Resolution of the Lychakiv District Court of Lviv of 16 January 2018 in Case No. 463/311/18]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen* [The only state register of court decisions]. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71603252>. [In Ukrainian]
7. Postanova (2018) *Kivertsivskoho raionnoho sudu Volynskoi oblasti vid 4 sichnia 2018 roku u spravi № 158/11/18* [Resolution of the Kivertsiv District Court of Volyn Region of January 4, 2018 in Case No. 158/11/18]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen* [The only state register of court decisions]. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71448708>. [In Ukrainian]

8. Postanova (2018) *Novozavodskoho raionnoho sudu mista Chernihova vid 11 sichnia 2018 roku u spravi № 751/87/18* [Resolution of the Novozavodsk District Court of Chernihiv of January 11, 2018 in Case No. 751/87/18]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen* [The only state register of court decisions]. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71618425>. [In Ukrainian]

9. Postanova(2018) *Mukachivskoho miskraionnoho sudu Zakarpatskoi oblastivid 17 sichnia 2018 roku u spravi № 303/249/18* [Resolution of the Mukachevo City District Court of Transcarpathian Region of January 17, 2018 in Case No. 303/249/18]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen* [The only state register of court decisions]. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71648081>. [In Ukrainian]

10. *Natsionalna sudova praktyka rozghliadu sporiv shchodo prymusovoho vydvorennia na koryst osib 2011-2017* [National jurisprudence for the treatment of forced expulsion in favor of persons 2011-2017]. *Predstavnytstvo UVKB OON v Ukraini* [UNHCR Representation in Ukraine]. URL: <http://unhcr.org.ua/attachments/article/51/CourtExpulsionDecisionsU173.doc> [In Ukrainian]